

Forrás

13. évf. 7. szám
2016. szept. 26.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

A könyvek Könyve

A Szentírás, más néven Biblia az a könyv, amelyet eddig a legtöbb nyelvre lefordítottak, és a legnagyobb példányszámban adtak el. De vajon miért? Mit tud ez a könyv, hogy ekkora bestseller lett belőle?

Bármiféle írás kerül a kezünkbe, két tény mérvadó abban a tekintetben, hogy nekilátnunk-e elolvasni, vagy sem: a szerző, illetve a téma. A szerzővel, pontosabban szerzőkkel kapcsolatban – jelen esetben – semmi kifogásunk nem lehet, hiszen a szent írók Isteni sugallat által írtak le minden egyes szót. A téma is elég testhez álló, hiszen az ember, vagyis saját magunk üdvösségtörténetét olvashatjuk a Szentírásban: mégpedig, hogy hogyan vezette Jahve az ő népét az Ószövetségben, illetve hogyan terelgeti Isten az embereket az újszövetségi időben a Mennysország felé.

Tehát azt gondolom, a „jó Isten által sugalmazott, üdvösségünk elnyerésére íródott könyvek összessége” nem lenne túl gyenge reklámszöveg a Szentírás számára.

De ne felejtsük el, hogy Isten nem egy egyoldalú kapcsolatot szeretne velünk ápolni. Igéjét azért adta számunkra, hogy bennünk gyökeret verjen. Az Iz 55,11 arról tesz tanúságot, hogy Isten szava nem tér vissza hozzá anélkül, hogy el ne végezné azt a munkát, amire rendeltetett.

Ezek után már csak a mi válaszunktól függ, hogy hagyjuk-e magunkat vezetni Isten igéje által, vagy pedig bezárjuk fülünket, szemünket, és nem hogy nem figyelünk oda a Szentmisén, amikor 3 alka-

lommal is meghallgathatjuk Isten üzenetét (olvasmány, szentlecke, evangélium), de még ráadásul otthon is csak azért tartunk Bibliát, hogy elmondhassuk, nekünk *természetesen* van egy a polcon.

Mai „okos” világunkban van lehetőségünk beállítani az üzenetküldő alkalmazáson az automatikus választ. Akárki ír,

megy az azonnali reakció: „*Ne zavarj, külföldön vagyok.*” Sőt akár arra is van mód, hogy zargató ismerőseinket letilt-suk, hogy ne tudjanak bennünket elérni. De vajon hányan vannak, akik hasonló módon reagálnak Isten igéjére, mégpedig „*nekem nincs rá szükségem?*” „*Tisztában vagyok én a lényeggel... Nehogy már a pap mondja meg nekem...*” stb. Vagy épp szelektálnak: örömmel hallgatják,

hogy Isten mennyire szereti az embert, sőt még megszülött Fiát is elküldte azért, hogy nekünk életünk legyen, s ráadásul bőségben... de az *oszd el vagyonedat a szegényeknek, mert így kincsed lesz a mennyben* (v.ö. Mt 19,21) már biztos nem rájuk vonatkozik.

Kedves Testvérek! Olvassuk bátran a Szentírást! Bátran és gyakran! Isten igéje átalakítja az embert. Ne féljünk a változástól!

„*Az Úr igéje oly erő, eltöri majd a vétkeket. S magja, ha itt jó földbe hull, meghozza bő gyümölcsseit.*” (ÉE 326.)

Szalai Péter

Mint a Cirenei

A kereszt hitünk jele. Amerre csak nézünk, mindenhol felfedezhetjük megváltásunk kulcsát, a hajdani kivégző-eszközt, Jézus Krisztus áldozatának szimbólumát. Ami egykor borzalmak jelképe volt, ma ott hirdeti Isten dicsőségét a templomok tetején, hitvallásként ott függ szobáink falán vagy medálként a nyakláncokon, kitűzőként kabáthajtókákon. Őseink, buzgó adakozásából láthatjuk utjaink mentén, keresztzódésekben és minden falu határában. Egy-két nemzedékkel ezelőtt nem csupán jelen volt a kereszt, sokkal inkább része volt a vallási életnek. Az emberek meghajoltak, kalapot emeltek, keresztet vetettek az útszéli keresztelők előtt, vagy amikor elhaladtak a templom előtt.

Sorkatonai időszakom nagy részét Erzsébeten töltöttem. Amikor alkalmam volt hazajönni (sajnos nem túl gyakran), autóstoppal közlekedtem. Egy alkalommal egy rozzant furgon állt meg Ercsi határában, és egy zöldséggel kereskedő cigány ember vett fel az autójába. Szerencsére Biatorbágyon keresztül tartott Herceghalom vagy Zsámbék felé. A szakadt Barkas visszapillantóján rózsafüzér lógott, a sofőr nyakában vastag ezüstláncon jókora kereszt. Amikor útszéli kereszt vagy templom előtt haladtunk el, a sofőr természetes mozdulattal keresztet vetett, sőt keresztet rajzoló kezére csókot adott. Észrevette, felfigyelt azokra a jelekre, ami mellett én számtalan-

szor tétlenül elhaladtam. Úgy éreztem, tanultam valamit, ez az ember előttem, idegen előtt büszke mozdulattal vallotta meg a hitét. Néhány évvel később egy egri plébános atya utasa voltam, aki minden útkeresztzódásban keresztet vetett. Ő az utak keresztjében is meglátta megváltásunk eszközt. Beszélgetésünk során elmondta, imádságként vet keresztet, arra törekszik, hogy természetes, ösztönös mozdulata legyen az aszfalttal rajzolt kereszt előtti tiszteletadás is.

Most a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén a figyelem fokozottabban irányul a kereszt felé. Feltekintünk a Golgotára, hálat adunk a nagy áldozatért, hódolattal álunk a kereszt alatt. Milyen nagyszerű lenne, ha észrevennénk a keresztet az ünnepen kívül is, útjaink közben, ahogy az egyszerű cigány jötevőm vagy ahogy annyi ősünk tette! Ha nemcsak egy udvarias gesztus lenne a keresztvetés, a kereszt előtti hódolat, hanem mozdulatokban kifejezett tiszta, mély imádság! És talán az lenne a legnagyszerűbb, ha azt a keresztetekre nemcsak az utakon figyelni fül, hanem észrevennénk más vállán is, különösen most, az irgalmasság évében, és keresztény hovatartozásunk legtisztább jeleként átvinnénk mások terheit, mint ahogy annak idején tette ezt Jézus Urunkkal Cirenei Simon!

Géczy Árpád

Hittantábor az irgalmasság jegyében

Hittantáborunk az idén július 4-8. között várta a gyermekeket. Mivel egyre több tíz év feletti gyermek tölti velünk ezt a hetet, az idei évben először már külön programokat is szerveztünk a nagyobbak számára.

A hét témája a Szentatyá által meghirdetett irgalmasság évéhez igazodott. A kisebbek ppt. segítségével, játékosan ismerkedhettek az irgalmasság testi és lelki cselekedeteivel. Elmesélhették, hogyan vigasztalták meg pl. valamelyik barátjukat, hogyan osztották meg az uzsonnájukat, vagy imádkoztak beteg nagymamájukért. Majd csoportokat alkotva mutogattak el egy-egy jócselekedetet, néha nagy derűtséget keltve.

Mindeközben az idősebb gyerekek ellátogattak az Onkológiai Intézet kápolnájába, ahol már várta őket Janig Péter atya, a budapesti kórházlelkészi szolgálat megszervezője, aki beszélt nekik munkájáról, elhivatottságáról a beteg emberek iránt.

Másnap Esztergomba utaztunk. A kisebbekkel a Vármúzeumot, a nagyobb gyermekekkel a Balassa Bálint Múzeum látványtárát tekintettük meg. Ezután meglátogattunk a tavaly nálunk járt Marista testvéreket, akiknek tanító rendje hátrányos helyzetű gyermekek nevelésével

foglalkozik. Közös játék és uzsonna után átadtuk a magunkkal vitt tanszer adományokat, valamint a gyermekek által készített apró ajándékokat.

A hét további részében a témánkhoz kapcsolódva játszottunk sorversenyeket, vetélkedőket, kerestünk kincset a plébánia udvarán és a „jócselekedetek útján”. A nagyobbak bejárták Biatorbágyot, több szakrális helyet is felkeresve. A gyerekek három korcsoportban szentségimádáson is részt vettek.

Egész héten lehetőség nyílt különféle kézműves programokra, előkerült a megunhatatlan körmönfonás, továbbá csocsó, foci, méta, pingpong, tollaslabda színesítették a programot.

Köszönjük szépen minden kedves segítőnek, aki részt vett a tábor körüli teendőkben, idejével, erejével segített, gyűmölccsel, süteménnyel, finom fagyalattal vendégelte meg a gyermekeket. Valamint ezúton szeretnénk még egyszer megköszönni a tanszer adakozók nagylelkűségét, igen értékes csomaggal tudtuk megörvendtetni vendéglátóinkat.

Istennek legyen hála!

Oltáregylet

Ministránstábor (július 5-8.)

Ezen a nyáron Mányon töltöttük a ministránstáborunkat. Egy kedd esti mise után indultunk autókkal a közeli településre. A szállásunk a helyi német nemzetiségi önkormányzat panziójában volt. Miután megérkeztünk, mindenki hamar megtalálta a helyét, és a fiúk kipróbálták, milyen jól lehet a füves udvaron focizni, a lányok pedig tesztelték a csocsóasztalt. Sötétedés előtt még sétáltunk, és megtaláltuk a környék egyik legjobb játszóterét.

Másnap az egész napot (mindenki legnagyobb öröme) a tatabányai Gyémántfürdőben töltöttük, és csodásan éreztük magunkat, annak ellenére is, hogy a tűző napon mindenki jól leégett.

Csütörtök délelőtt csocsóbajnokság zajlott, majd mindenki ajándékot készített, varrt filcanyagból. Ugyanis, még az első este

immár hagyományosan kihúztuk egymás nevét egy kalapból: a tábor alatt mindenkinek különösen figyelnie kellett védencére, és a tábor zárásakor egy aprósággal megajándékoznia.

Délután meglátogattunk minket Péter atya. Az estét pedig a helyi „kávézóban” töltöttük, megnéztük együtt közösen a foci Eb elődöntőjét, a német-francia meccset.

Péntek délelőtt egy rövid kis séta zá-

rásaként megnéztük Mány templomát. Majd meglátogattuk a helyi kisbolt játéklabda automatáját.

Nagyon jó volt ismételten együtt táborozni, és már most mindenki nagyon várja a jövő évi közös nyaralásunkat.

Köszönjük Györgyinek és Pirosnak, hogy velünk voltak a táborban és segítettek, köszönjük a finom ebédeket, vacsorákat, reggeliket.

Ministránsok

Biatorbágyi MÉCS családközösségek nyári tábora Szentkúton

Biatorbágyon 30 mécses biztosan ég. Pontosabban MÉCS-es. MÉCS-esek vagyunk, katolikus családok, Isten szolgálatában... és egyúttal mécsesek vagyunk, Isten apró mécsesei. Szülők és gyermekek magunkban hordozzuk a fényt, amit igyekszünk nem véka alá rejteni, hanem világitani vele az embereknek.

A MÉCS-es családok, nagycsaládok életének nehézségei ellenére semmihez sem fogható érzést, élményt nyújt a család tagjai számára. Ugyanakkor jól esik néha kikapcsolni, megpihenni. Idén nemzeti kegyhelyünkre, Mátraverebély – Szentkúrá látogattunk, hogy együtt töltsünk 4 napot. Nem különálló családként, hanem ezúttal családközösségként.

A tábor a helyi ferences szerzetesek által celebrált nyitómise indította. A feltöltődés, kikapcsolódás ideje volt ez. A találkozás, az együttléte. Az összetartozás. Részünk volt lelki feltöltődésben Bohn István atya, valamint a Kacsó házaspár által, de fizikai kikapcsolódásra is volt mód

számos sportprogram, túra és verseny keretében. Kapcsolatok mélyültek, barátságok erősödtek ez alatt a 4 nap alatt. Egymás példájából épültünk, merítettünk erőt, vontunk le tanulságokat. A kegyhelyet átható Szűzanya jelenlét segített nekünk elhatározásainkat komolyan venni. Zárásként búcsúmisén vettünk részt.

Hálásan köszönjük a Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány, a biai és torbágyi plébániák nagylelkű támogatásait, melyek mindannyiunk számára megkönnyítették a részvételi díj kifizetését, sőt: olyanok is részt tudtak venni, akiknek szűkös lehetőségeik miatt idén nem lett volna rá módjuk.

Mi, MÉCS-esek a nyárázó tábor után immáron az iskola- és óvodakezdés lázában kell megmutassuk Krisztus világosságát az embereknek. Adja Isten, hogy a szentkúti feltöltődés sokáig kitarson, és családtagjaink ember-, csoport- és osztálytársai rajtunk keresztül kerülhessenek közelebb Teremtő Istenünkhöz!

Polgár Péter

Cserkészeink Sátra Tája

Idén nyáron a Gerecse hegyei között vertük fel sátrainkat, pontosabban wigwamjainkat, mert az ideai tábor kerettörténetű az észak-amerikai indián törzsek élete szolgált. Mint ahogy az már a cserkészeknél szokás, a tábor ideje alatt a lakott területtől távol, nomád körülmények között töltöttük el ezt a kilenc napot. A Nagy Manitunak hála, nagyon klassz időnk volt szinte végig. Csak egy nap próbálta meg a sátrakat és a köré ásott árkokat az eső.

Az első napok természetesen leginkább az erdei élethez szükséges feltételek megteremtéséről szóltak. Felvertük a sátrakat, felállítottuk a tábori konyhát, és patakot duzzasztottunk a fürdéshez, de mindemel-

lett bőven maradt időnk játéokra is. Amikor berendezkedtünk az erdei életre, elragadt minket a programok sorozata, mint a kereskedős játék, a különböző hadijátékok, sportdélután, vagy az esti tábortűzek, amelyek méltó koronái voltak a napnak. Egy ilyen tábortűzön vehettek részt szeptember 9-én este a szülők és a még nem cserkész testvérek is a plébániaudvaron, amit megelőzően a táborban készült fotók levetítése közben újra átélhettük a Tardos melletti erdőkben történeteket. Jó volt visszatekinteni a tábori misére – amiért külön köszönet Péter atyának –, a közös strandolásra, vagy az idén először megtartott szülői napra.

Mind a 43-an talán életre szóló élményekkel gazdagodhattunk és gazdagíthattuk egymást, amiért külön köszönet a Biai Szent Anna Karitatív Alapítványnak és az Egyházmegyének is, akik anyagi támogatásukkal is hozzájárultak a tábor sikeréhez. Reméljük, hogy Isten segítségével jövőre is ilyen örömteli együttélésben lesz részünk.

Duka

Krakkói Ifjúsági Világtalálkozó (július 26-31.)

Idén, 2016 júliusában Lengyelországban, Krakkóban került megrendezésre a XXXI. Ifjúsági Világtalálkozó. Plébániánkról hatan utaztunk egyházmegyénkkel a találkozóra.

Július 18-án Fehérváron egy „zarándoklatnyitó” szentmisén vettünk részt, majd hosszú utazás után megérkeztünk előtalálkozóink helyszínére Lódzba. A késő esti órák ellenére is nagy szeretettel vártak minket a fogadó családok. Minket, biaiakat három külön családhoz osztottak be.

Másnap reggel elutaztunk Czestochowába, Lengyelország nemzeti kegyhelyére. Rengeteg más országból érkezett fiatalal találkozottunk ott. Imádkoztunk a kegyképnél, majd magyar szentmisén vettünk részt a bazilikában franciákkal együtt.

Lódzban, a lengyelek második legnagyobb városában a Chemin Neuf közösség tartotta az előtalálkozóját, több magyar egyházmegye is erre a találkozóra érkezett. Rajtunk, magyarokon kívül még 72 országból érkeztek ide fiatalok.

Az állandó program a napi szentmise volt, minden nap más kontinensről érkező püspökök mutatta be a szentmisét. Különböző előadások, imaórák, programok, szabadidős tevékenységek színesítették a hetet. Mindenki megtalálta a programok között azt, ami leginkább megfelelt az érdeklődésének.

Imádkoztunk Lódz katedrálisában (Szt. Fausztina-erekye, torinói lepel másolata), megnéztünk egy orosz ortodox templomot (belehallgathattunk a liturgiába is). Látogatás tettünk egy múlt században élő lódzi textilgyáros kastélyában, és a II. világháború alatt Lódz városában működő gyermek haláltáborban. A gyermekek táborának emlékhelyén imádkoztunk az áldozatokért és családjaiéért.

Meghallgattunk egy nagyon szép, megható előadást: egy ruandai, népirtást túlélő házaspár tett tanúságot a megbocsátásról, és meséltek a viszontagságaikról.

Számunkra a hét egyik legkülönlegesebb programja a lódzi egyházmegyes kispapok

által szervezett vetélkedő volt. A szeminárium kertjében különféle állomások voltak, egy-egy állomást teljesítve eljuthattunk a célhoz, levelet írhattunk Jézusnak, és a kápolnában bedobhattuk egy ládikóba. Az állomásokon nagyon vidám és ötletes feladatok voltak. Együtt szurkoltunk Petrának és Emőkének, hiszen egy apró kerti tóból egy-egy palackot kellett kipecázniuk, majd végig kellett mennünk a „damaszuszi úton” is. Minden feladatot sikeresen teljesítettünk, bár néhol kézzel-lábbal mutogatva, activityt játszva sikerült válaszolnunk a kérdésekre, feladatokra.

A vasárnap délelőttöt mindegyikünk a saját vendéglátó családjával töltötte, majd közösen indultunk az előtalálkozó záróeseményére az Atlas Arénába, ahol 14 ezer fiatalal, fogadó családokkal együtt szentmisén és ünnepségen vettünk részt...

Másnap hétfőn, egy szentmise és plébániai búcsúpiknik után elindultunk Krakkó felé.

A legtöbb zarándokot Krakkó környéki falvak, kisvárosok plébániái szállásolták el.

A magyar fiatalok többségét Brzeskó városa fogadta nagy szeretettel és lelkesedéssel.

Hétfőn hosszú várakozás és virrasztás ☹ után megérkeztünk a vendéglátóinkhoz. Mind a hatan egy kedves nénihez és a lányához lettünk elszállásolva. Másnap luculluszi reggelivel ébresztettek minket (Terülj, terülj asztalkám). Délelőtt beutaztunk vonattal Krakóba és körbenéztünk a városban. Maga a vonatozás is egy külön élmény volt: mi laktunk ezen a vonalon legmesszebb Krakkótól (franciákkal, olaszokkal) ezért nagy szerencsénkre szinte még üres volt a vonat, mikor felszálltunk, és volt ülőhelyünk. ☺ Krakkóhoz közeledve mindenféle nemzetű, különféle kontinensekről érkező fiatalokkal telt meg a vonat. Ennek megfelelően a hangulat is nagyon különleges volt (tánc, zene, ének). Késő este haz értünk, és kedves vendéglátóink finom süteménnyel, házi készítésű szörppel vártak minket. Szerdán végigjártuk Krakóban az Irgalmasság útját: amely Szent II. János Pál Pápa bazilikától indult az Isteni Irgalmasság bazilikájáig. Este, Brzeskó

városa különféle színpadi programokkal, előadásokkal köszöntött minket.

Csütörtökön megnéztük a Hivatások Expóját, találkoztunk ott olyan francia, lengyel szerzetesnővérekkel, akik ismerték Hagyó József atyát. Az ilyen esetekben mindig elcsodálkozik az ember, milyen kicsi a világ. Persze, volt olyan is, hogy megkérdezték Magyarországon melyik kontinensen van. Beszélgettünk

lengyel cserkészekkel, majd elindultunk a Blonia parkba, a pápa fogadására. Ferenc pápa a helyszínre villamossal érkezett: ott köszöntötték őt a fiatalok, felvonultak a kontinensek az országok zászlaival: a magyar zászlót rögtön kiszúrtuk, könnyű is volt, hiszen egész elől vitték.

A péntek délelőtti katekézist Orosz Atanáz püspök atya tartotta, délután pedig voltak, akik beutaztak Krakóba a pápa keresztútjára, néhányan pedig helyben, Brzeskóban vettek részt keresztúton.

Szombat reggel elindultunk a Campus Misericordiae-re, az esti virrasztás helyszínére. Az út egy részét vonattal tettük meg, majd hosszú gyaloglás után megérkeztünk

célunkhoz. A 15 km-es út nem is tűnt nagyon hosszúnak, hiszen falvakon keresztül sétáltunk, és a helyi emberek nagy szeretettel üdvözöltek minket, a kisgyerekek kirohangáltak elénk az utcára, és a jólelkű lakosok vízzel is kínáltak minket. A lengyelek vendégszeretét, kedvességét többször is megtapasztaltuk a két hét során.

A mezőn, miután elfoglaltuk a helyünket, a számunkra kijelölt szektorban mindenki kipihente magát a tűző napon, persze ez nem is maradt nyomtalan.

Miután megérkezett a pápa, elkezdődött a virrasztás tanúságtételekkel. Nagyon szép és megható pillanat volt, mikor a több millió zarándok gyertyát gyújtott a sötétben a világ békéjéért.

Másnap délelőtt szolozsmával ébresztettek minket, majd záró szentmisével zárult a találkozó, és bejelentették a következő találkozó idejét és helyszínét (Panama).

A nagy tömeget kikerülve indultunk a végén Brzeskó felé. De előtte még természetesen különféle nemzetiségű fiatalokkal ismerkedtünk, cserélgettünk különféle tárgyakat, csecsebecsétet. Szereztünk panamai zászlót, Costa Rica-i kulcstartót,

francia karkötőt, perui poháralátétet, colombiai karkötőt, kulcstartót, mexikói nyálókát, francia és olasz kalapot és sapkát stb. Ugyanis szokás, hogy az ifjúsági világtalálkozókon a fiatalok egymással cserélgetnek, ajándékoznak mindenféle apróságot. A két hét során így szert tettünk többek között portugál zászlóra (magyar kokárdákért cserébe), ausztrál kulcstartóra (kenguru, koala), szentképre, angol karkötőre, nemzeti szalagokra stb.

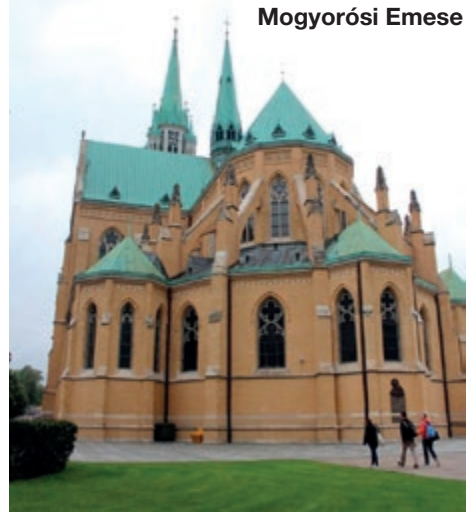
Vasárnap délután még elkapott minket egy nagy vihar záporral, legalább a nagy melegben egy kicsit felfrissültünk (persze nemcsak mi, hanem a hálósájkaink is).

Másnap, hétfő reggel elköszöntünk vendéglátóinktól, és elindultunk hazafelé. A lengyel határnál még érintettük Orawkát, ahol szentmisén vettünk részt. Az esti órákban érkeztünk haza Biára.

Külön ki kéne még emelni a lengyel nép példaértékű vendégszeretét, köszönjük nekik (a találkozó megszervezésén felül is), hogy bárhol is jártunk, mindig barátságosan és mosolyogva fogadtak minket. Köszönjük Péter atyának és a képviselőtestületnek, a Székesfehérvári Egyházmegyének, hogy részt vehettünk ezen a találkozón és köszönjük mindazoknak, akik imáikkal kísérték minket ezen a zarándoklaton.

Mogyorósi Emese

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik, hétköznap kedden és pénteken este 6-kor.
- Kedden este szentségimádást tartunk a templomban egyházközségünkért és hazánkért.
- A hónap 1. és 3. péntekén a szentmise után szentségimádás van a templomban.
- Az irgalmasság évében minden hónap első vasárnapján 15 órakor az Isteni Irgalmasság tiszteletére imaóra van a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő:15–18.30; kedd, péntek: 16–17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány új számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- Mátraverebély-Szentkúti zarándoklat: szeptember 24-én.
- Orgonakoncert a 200 éves etyeki templomban: szeptember 25-én 18 órakor.

Bibliai rejtvény

Keresztek

A vallási gyakorlatban többféle kereszt forma terjedt el. Melyiknek mi a neve?

1.

2.

3.

4.

5.

6.

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le október 9-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával. Az előző szám helyes megfejtése: 1. a; 2. a; 3. b; 4. a; 5. c

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai (évközi 26-29. vasárnap)

szept. 26.	Ám 6,1a.4-7	1Tim 6,11-16	Lk 16,19-31
okt. 2.	Hab 1,2-3;2,2-4	2Tim 1,6-8.13-14	Lk 17,5-10
okt. 9.	2Kir 5,14-17	2Tim 2,8-13	Lk 17,11-19
okt. 16.	Kiv 17,8-13	2Tim 3,14-4,2	Lk 18,1-8

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiplebania@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzártá: 2016. október 10.